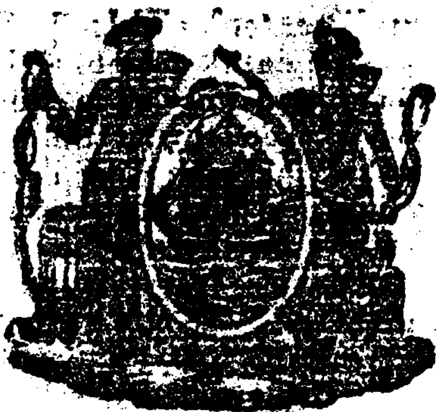
A°. 1838. N°. 63.

WOENSDAG, 8sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Augustus 1838.

De Gezaghebber van *Curaçao*, door het Ministerie van Kolonien geautoriseerd zijnde, om *ZOUT* van die Kolonie en van *Bonaire* naar *Nederland* af te schepen, provisioneel tot een beloop van *Duizend* Scheepslast, en daartoe tot hiertoe geene voldoende scheepsgelegenheid in de kolonie *Curaçao* hebbende kunnen bekomen of vooreerst kunnende worden te gemoet gezien.

Zoo worden van wege den Gouverneur Generaal *ad interim*, de Scheepskapiteins, welke soms in deze Kolonie geene retourlading kunnen bekomen, daarvan verwittigd, ten einde des goedvindende, zich naar *Curaçao* te begeven, tot het afhalen van eene lading Zout.

De vracht door het Ministerie voormeld, toegestaan, is *f* 40 per last van 2000 Nederlandsche ponden.

Het Zout zal, hetzij in de haven van *Curaçao* worden afgescheept, of wel ter reede van *Bonaire*, alwaar goede ligplaatsen zijn aan de westzijde van de om de zuid loopende strook land, welke op haar uiteinde met eenen gemetselden Vuurtoren is voorzien, wordende aldaar voorts *dua d'alons* aangetroffen, tot vastmaking van de Schepen, zoo dat derzelver ter dier plaatse, en dat wel in zeer korten tijd, de lading kunnen innemen, zonder verpligt te zijn weder naar *Curaçao* af te houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Augustus 1838.

(30100) Alzoo JEAN LOUIS VICTOR KARSSEBOOM en HANS FLINT, in kwaliteit als speciale gemagtigden van RUDOLPH LE CHEVALLIER, NICOLAAS DE GIJZELAAR PIETERSZOON en ARENT DROST AARNOUTSZOON, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Mon Affaire*, gelegen aan de *Orelana kreek*, af- en op de privé namen van hunne principalen voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim*, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Augustus 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1°. ANTHONIJ DESSÉ, voor den Slaaf *Edmund*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. ANTHONIJ DESSÉ qq. ROBERT CRUDEN, zoo in privé als in relatie van eenig overgebleven representant des Boedels wijlen GEORGE CRUDEN, voor de Slavin *Resette*; aankomende Plantaadje *Plaisance* ½.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

(30103) De ondergeteekende biedt aan tegen den *gewonen Interest* en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene som van *VIJFTIEN DUIZEND GULDEN*; aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, 4 Augustus 1838.

De fungerende Weesmeester,
J. O. N. ENGELBRECHT.

J. P. Haase Jr.,

deszelfs PAKHUIS opgerigt hebbende in de *Watermolenstraat*, over Mevrouw de Wed. I. DE VRIES SYMONSON, presenteert tot zeer billijke prijzen, te Koop:

Versche PROVISIEN, als: Boter; Rookspek in kwart tonnen; Rolpens; Saucijs de Bologne; Ossentongen, enz. Wijn-Azijn in pullen; Rijnsche Wijn per dozijn; Seltserwater; Roode Wijn per dozijn; Wit en Bruin Bier in oxhoofden en per dozijn; Aalbessen Jenever in kisten en kruiken; Kanariezaad. Aardewerk; GOUDASCHE en extra fijne Porceleine DUITSCHE PIJPEN. — Onderscheidene STUKGOEDEREN en KRAMERIJEN, waaronder een extra assortiment Presenteerbladen; supra fijne STROPDASSEN; PARFUMERIEN; GALANTERIEN, en veel meer andere Goederen. (30111)

Paramaribo den 7 Augustus 1838.

(29550) **VENDU**

HEDEN MIDDAG, ten Sterfhuize van wijlen Zijne Excellentie den Heere Generaal A. DE VEER, van *MEUBELEN*, enz.; alsmede de SLAVEN: *Pieter*, *Hector* en *Mortimor*; aankomende den Heer J. A. DE VEER.

Paramaribo, 8 Augustus 1838.

(30112) ABm. VAN OMMEREN vertrekt.

(30110) LOTJE MODDERMAN vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, de Nederlandsche Sloep Ludolph en Constant, Kapt. F. G. Strong, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: C. J. Farwell en vier Bedienden; Eduard Bent en een Bediende.

Den 4den, de Nd. Am. Brik New-York, Kapt. A. Ferguson, van New-Bern, hebbende 40 dagen reis.

Den 5den, de Nd. Am. Brik Mary and Eliza, Kapt. D. D. Griskell, van Gloucester, hebbende 32 dagen reis; Passagier: L. Jacobs.

Idem, de Nd. Am. Brik Hibernia, Kapt. C. Saunders, van Welmington, hebbende 43 dagen reis.

Idem, de Nederlandsche Sloep Trafalgar, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: P. Cammeron en een bediende, D. de Parra en een bediende, G. Robertson en J. Harvie, benevens de Slavin Maria, behoorende aan den Boedel Conolly.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, via Nickerie naar Rotterdam.

Mengelingen.

„De barmhartigheden der goddeloozen zijn wreed." — Spr. XII: 10b.

SALOMO.

Kort na den dood van mijnen Vader, die weinig meer gelaten had, dan den roem van een braaf en eerlijk man geweest te zijn, trad ik in het huwelijk, (zoo verhaalde mij eens zeker landbouwer) met een meisje, dat, zoo min als ik, op geldelijk vermogen aanspraak konde maken, maar hetwelk van eenen deugd- en werkzamen aard zijnde, mij de hope gaf, van daarmede, onder Gods zegen, eerlijk en wel door de wereld te zullen geraken. Wij kochten ons eene landhoeve, waartoe wij genoodzaakt waren eene som van *f* 2500 op te nemen.

Ons voornemen was, onze zaken zoo zuinig te overleggen, dat wij jaarlijks bij het aanzuiveren der rente, ook telkens iets van de hoofdsom zouden kunnen afdoen. Vijf achtereenvolgende jaren gelukte dit ons ook, schoon eene onvoorziene huiselijke ramp ons bij vervolg buiten staat stelde, aan dit voornemen vooreerst te voldoen. Wij hadden werk genoeg, om in de drie volgende jaren met de betaling der intrest gelijk te blijven, alhoewel daaraan noch immer één dag, noch ééne penning gehaperd had, en er goede vooruitzigten bestonden, om van nu voortaan weder geregeld eenige gelden af te doen.

Onze schuldeischer was een regtscha-

pen man; iemand, die niet slechts voor zich zelven leefde, maar er genoegen in vond, om met zijn vermogen eerlijke oppassende lieden voort te helpen, en wien het (zoo lang wij ons als de zoodanigen betoonden, en de nood hem daartoe niet drong), nimmer in de gedachte zoude zijn opgekomen, ons dit kapitaal op te zeggen. De dood nogtans verbreekt alles, en brengt niet zelden de grootste en ongedachtste veranderingen te weeg. Zoo was het ook hier. De goede man stierf; en beide zijne zonen (de moeder was reeds vroeger overleden), deelden het ouderlijk erfgoed. De oudste geraakte in het bezit van het niet onaanzienlijk huis, sedert jaren door wijlen zijnen Vader bewoond, en werd ook tevens houder van de schuldbekentenis ten zijnen laste, die nu per reste nog *f* 1500 bedroeg.

Mij de ongelegenheid voorstellende, waarin ik zoude komen, bijaldien mij in dezen geldeloozen tijd, de som werd opgezegd, maakte ik er ten eersten mijn werk van, en verzocht hem, mij op verigen voet dit geld te willen laten behouden, onder stellige belofte van te zullen zorgen, dat de intrest op den juisten vervaldag aangezuiverd, en er tevens ieder jaar, wel meer, maar niet minder dan *f* 200 op de hoofdsom afgedaan werd. »Wij zullen zien," was het antwoord, »vast nogtans moet gij daarop geene rekening maken." Dit zeggen was genoeg, om mij van dien dag alle rust te benemen. Ik was neerslagtig, en schilderde mij in mijne verbeelding de akeligste toekomst; te meer, omdat ik mijnen tegenwoordigen schuldeischer kende, als iemand, die in karakter van zijnen Vader hemelbreed verschilde. Ontbloot van alle medelijden, en van eene hoogmoedige geaardheid zijnde, trok hij zich de belangen van anderen weinig of niet aan, en berekende alleen dan geene kosten noch uitgaven, wanneer dezelve dienen konden, om hem een schitterend aanzien in de maatschappij te geven.

Zijn weifelend antwoord was voor mij dus niets minder dan eene wezenlijke opzegging, en de ondervinding heeft mij helaas! geleerd, dat ik daarin niet had misgerekend; want naauwelijks was er ééne maand verloopen, of ik ontving den noodlottigen brief, waarin ik werd aangemaand, om binnen den gewonen termijn, het genoemde kapitaal, met de daarop verschenen rente, op te brengen, met bijvoeging: dat hij die gelden benoodigd had, om eenige veranderingen en verfraaijingen aan het thans door hem bewoond wordend huis te maken.

Ik gaf van dat alles mijner vrouw kennis, doch beiden wisten wij niet, wat in dezen te beginnen. Zijdelings, en ook meer regtstreeks, vernam ik bij dezen en geenen mijner dorpsgenooten naar geld; maar overal was het: zoo ik geld in handen had, zou ik u gaarne helpen, maar voor het tegenwoordige is daar geen denken aan." De tijd van betalen naderde al meer en meer; er moest dus raad worden geschaft, en ik besloot, om naar de stad te gaan, ten einde zulks dáár te beproeven.

Na met mijne vrouw daaromtrent te hebben geraadpleegd, kwamen wij overeen, dat ik eens zoude gaan bij zekeren G... een winkelier, aan wien ik, sedert den tijd dat ik mijne eigene zaken dreef, altijd de voortbrengselen mijner boerderij had verkocht. Dezen man, als eerlijk en braaf kennende, durfde ik gerust met mijne omstandigheden, zoo als die inderdaad bestonden, bekend maken, terwijl ik mij verzekerd hield, dat, ofschoon hij mij al niet mogt kunnen helpen, hij toch bereid zoude zijn, mij naar zijn beste weten, met raad te dienen. Hierin bedroog ik mij dan ook niet; want zoodra had ik hem niet het een ander medegedeeld, of het was (en dit waren in zijnen mond geene bloote komplimenten): »Wel mijn Vriend! »het spijt mij, dat ik u niet kan helpen; »dit te doen, zou mij een wellust zijn, »want ook ik ben in der tijd door anderen voortgeholpen; doch gij kent »mijne zaken, want ik bezit staat in »mijne affaire, en ik heb alleen zoo veel »leggend geld, als volstrekt noodig is, »om de uitgaven, die mijne groote huishouding vordert, te kunnen bestrijden... En om u in dezen te raden, »dat is waarlijk voor mij zeer moeijelijk. »Ik ken de menschen te weinig, en »daarbij zou ik ongaarne zien, dat gij »in handen van woekeraars verviel; »doch .... mijne gedachten daar zoo latende rondgaan, valt mij de Heer S. »in, van wien ik wel eens heb hooren »zeggen, dat hij nog al aan den een »en ander gelden voorschiet. Ik ken »hem voorts niet; doch als man van jaren, zal hij uwen Vader wel gekend »hebben. In alle gevallen, gij zoudt het »ligt kunnen beproeven; komt gij niet te »regt; welnu! wat nood; ik kan niet »zien, dat uwe eer daarbij in het minste »heeft te lijden." —

Daar ik toch niet gaarne onverrigter zake de stad wilde verlaten, ging ik onverwijld naar den bewusten Heer S., in stilte hopende, van bij hem in mijn oogmerk te zullen slagen. Hij ontving mij met buitengewone vriendelijkheid, en zoo veel mijn geheugen dit toelaat, zal ik de gesprekken, die wij te zamen hielden, woordelijk hier opgeven.

S. Wel goede Vriend! wat is er van uwe dienst? Ik heb de eer niet van u te kennen.

Ik. Dat wil ik zeer wel gelooven; maar gij zult misschien mijn' Vader wel gekend hebben, den ouden *Pieter van der Braaf.*

S. Och ja! wel zeker, den ouden *Pieter van der Braaf*, ei! ei! zijt gij een zoon van hem? welnu ja! hoe kan ik ook zoo wezen; uw gezigt wijst dit uit; gij gelijkt op den man, als twee droppelen waters. Nu sedert zijnen dood, is er ook al vrij wat voorgevallen. Ja, als ik mij dien ouden tijd, toen ik uw Vader nog wel eens pleeg te ontmoeten (gij kunt daarvan niet weten), herinner, toen was het hier alles in de gouden eeuw. Er was toen geld onder de menschen, en er kon nog wat worden overgegaard: maar tegenwoordig is alles dood en te niet; men hoort bijna niets dan klagten over gebrek aan geld, en naar het uiterlijk aanzien te oordeelen, zou men bijna zeggen, dat er algemeen welvaart heerschte.

Ik. Ja, dat is in zeker opzigt wel waar; echter heeft het in den tegenwoordigen tijd veel in, om, bij zuinigheid en goed overleg, buiten schulden te blijven.

S. Hoe gaat het met uwe zaken, kunt gij nog al wat voorwaarts komen?

Ik. Voorwaarts komen! daartoe is thans niet veel gelegenheid; men mag waarlijk blijde zijn, wanneer men nog kan blijven, die men is. Tot heden is mij dit, onder Gods zegen, tamelijk wel gelukt, maar nu bevind ik mij in eene zwarigheid, waarin ik nog geene uitkomst zie, en het is juist daarover, dat ik met u wilde spreken.

S. Wat was er dan eigenlijk van uwe dienst?

Ik. (Na alles wat tot de zaak betrekking had, zoo geregeld mogelijk te hebben verteld) vroeg ik, of Z. Ed. mij nu ook het genoegen zou *willen* en *kunnen* doen, om mij de bewuste som voor te schieten?

S. Willen! o mijn Vriend! men moet altijd *willen*, wanneer zich slechts de gelegenheid aanbiedt, om zijnen evenmensch dienst te kunnen bewijzen. Voor mij althans, is dat eene zaligheid. Ik zeg altoos: wij zijn over hetgeen wij bezitten, maar rentmeesters; en hebben wij nu iets meer dan anderen, dit is ons gegeven, opdat wij daarmede zoo veel goed zouden doen, als in ons vermogen is. Ach ja! (hier klopte hij mij op den schouder) wanneer wij eenmaal sterven, dan moeten wij al dat aardsche slijk (want meer is het immers niet), aan anderen overlaten.

Ik. Te regt, Mijnheer! gij toont op dat stuk zeer christelijk te denken. Het ware te wenschen, dat er over het algemeen, zoo liefderijk gedacht en ook gehandeld werd; doch dat is er verre af; ik heb zulks in mijne omstandigheden, helaas! ondervonden; doch de vraag, waarop het dan nu in dezen aankomt, is: of gij mij ook zoude *kunnen* helpen?

S. Om u nu niet op te houden, zoo antwoord ik hierop rondborstig ja; mits onder goede bepalingen: want zie, ik ben altijd gewoon secuur te werk te gaan, en zeg, dat men dit even zoo aan zich zelven verpligt is, als aan dengenen, dien men hulp verleent.

Ik. Voorloopig, betuig ik u reeds mijnen dank, en wil u gaarne (dit spreekt van zelve) de meeste zekerheid geven.

S. Op welk eene wijze (daar komt het nu op aan), zoudt gij dat geld van mij begeeren?

Ik. Mag ik zoo vrij zijn u daaromtrent onbewimpeld mijn verlangen te kennen te geven; zoo zou ik u de bewuste *f* 1500 tegen de gewone rente van 5 pCt. vragen, en zulks onder verband mijner boerderij (die men toch in waarde op *f* 3000 kan schatten), terwijl ik mij verbinden zal, om jaarlijks *f* 300 van de hoofdsom af te lossen.

S. Dat laat zich hooren, ofschoon ik gewoon ben, ten minste 6 pCt. van mijn geld te trekken. Ik weet wel, dat dit tegen de wet strijdt, doch neemt men de noodige voorzigtigheid in acht, zoo kan men gemakkelijk ten dezen schootvrij blijven. Zoo zijn er onder anderen huizen, waarop ik hypotheek heb; in de schepenkennis nu staat volgens de wet 5 pCt., doch er is een onderhands briefje aangehecht, inhoudende, dat er 6 pCt. zal betaald worden; doch hoe dit ook zij; ik zal u een ander en meer eenvoudig plan voorstellen, waar gij gewis niets tegen zult hebben. Het bestaat hierin: Laat uwe boerderij op mijnen naam overschrijven, en dan maken wij onderling een contract, waarbij gij u verbindt, om aan mij telken jare *f* 300 nevens de rente à 5 pCt. af te doen. Deze verbindtenis stipt naarkomende, zult gij in den korten tijd van 5 jaren, alles hebben betaald, en uwe landhoeve kan alsdan weder op uwen naam worden overgebragt. Bij zulk een plan, kunnen er naderhand nimmer moeijelijkheden ontstaan. Wij zijn sterfelijke menschen; dit behoort men steeds onder het oog te houden, en zijne zaken zoodanig te regelen, dat er na onzen dood geene de minste verschillen kunnen plaats grijpen.

(Het vervolg en slot hierna.)

Stand der Maan.

5	*Augustus*	Volle Maan.
12	»	Laatste Kwartier.
20	»	Nieuwe Maan.
28	»	Eerste Kwartier.

Watergetijden

	Hoog Water.		*Laag Water.*	
8 Woensdag.	*'s mor.*	8-33	*'s av.*	2-33
9 Donderdag.	»	9-24	»	3-24
10 Vrijdag.	»	10-15	»	4-15
11 Zaturdag.	»	11-06	»	5-06

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.